

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XLI. leivnanti Ab Alimentis, Et A Peccatis temperandum, & alijs
vacandum piis operibus ac virtutibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAPVT XII.

IEIUNANTI AB ALIMENTIS, ET A PECCATIS temperandum, & alijs vacandum pijs operibus ac virtutibus.

§. Ieiunanti non tantum à cibo, sed multo magis à vitio & peccato temperandum est. S. Augustinus. *De Tempore.* Illa est, inquit, in Quadragesima diebus prodis vilitas, quod etiam dum à licitis abstinemus magis acriter admonemur, illicita vitare. Qui enim abstinemus non à vitibus, quibus alijs diebus vti licet; qui nos abstinemus à vino, non moderatè vti licet; qui ergo ista vitamus, quæ aliquando licet, imprimis peccata fugiamus, quæ omnino nunquam licent. Quæ si volumus bene ieiunare à cibis, ante omnia ieiunemus à vitijs. Quid enim prodest corpus vacuare ab escis, & animam replere peccatis? Quid enim prodest pallidum esse ieiunio, & inuidia lineas? Quid enim prodest vinum non bibere, & iracundia veneno inebriari? Quid prodest abstinere à carnibus ad edendum creatis, & malignis obrectationibus fratrum vbra lacerare? Quid prodest, si abstinemus ab his, quæ aliquando licent, & faciamus illa, quæ nunquam licent. S. Athanasius. Non qui à cibis ieiunat, ait, solummodo, prodest, sed qui abstinet ab omni opere malo.

§. S. Basil. hom. i. de ieiunio: caue, inquit, ne ieiunium vitæ solæ escarum abstinence metiaris. Verum enim verum est ab omnibus vitijs esse alienum. Carnes non edis; sed non respicias fratrem tuum. A vino abstines, sed ab iniurijs tui non temperas. Expectas vespem, ut cibum capias, sed diem totum abstinens apud tribunalia. Va his qui ebrii sunt non à vino, sed à sobrietate excutit, hanc autem quam vinum. Et in summa quiuis affectus dimouit animam à statu suo meritò dicitur ebrietas.

§. Eleganter & copiosè S. Chrysost. hom. 3. ad Antiochios.

Temulentia
citra vinū
vehemens
animi per-
turbatio.

Non ostantum ieiunet : sed & oculus, & auditus, & pedes, & manus, & omnia corporis nostri membra. Ieiunent manus à rapina & auaritia munda : ieiunent pedes ad illicita spectacula cursum reprimentes : ieiunent oculi discentes nunquam formosus obtutibus insilire, nec alienas curiosè pulchritudines spectare. Cibus enim oculorum spectatio : sed si illegitima sit & prohibita, ieiunio nocet, & omnē anima salutē subuertit. Si vero legitima & concessa, ornas ieiunium. Etenim absurdissimum esset cibus, & concessa abstinere esca per ieiunium, oculis vero prohibitum attingere. Non comedis carnem? Neque lasciuia per oculos haurias. Ieiunet & auris : aurium autem ieiunium, detractiones & calumnias non suscipere. Auditum enim vanum non suscipies, inquit Exod. 23. Ieiunet quoque os à verbis turpibus & conuicio. Quia enim utilitas cum auiibus quidem & piscibus abstinemus, fratres vero mordeamus, & comedamus. Detrahens fraternas carnes comedit, proximi carnem momordit : propterea & Paulus terruit Dominus, Galat. 5. v. 15. Si autem vos inuicem mordetis, & comeditis, videte ne inuicem consumamini. Non infixisti dentes carni, sed anima maledictum, improbam suspicionem infixisti, vulnerasti, innumeris affecisti malis & teipsum, & illum, & alios plures. His prorsus similia habet S. Bern. serm. 3. de Quadrag. Si gula sola peccauit, sola quoque ieiunet, & sufficit. Si vero peccauerunt & membra cetera, cur non ieiunent & ipsa? &c. Sed & ipsa anima multo magis ieiunet à vitiis & propria voluntate, sicut scriptum est Isa. 58. quia in diebus ieiuniorum vestrorum voluntates vestra inueniuntur.

Ieiunio &

§. Neque satis esse debet ieiunanti declinare à malis adiun-
lo, sed insuper, vt & nauiter faciat bonum, oportet, genda vir-
quemadmodum optimè docet S. Ioan. Chrysost. hom. 72. tutes.
ad Antiochenos. Omnis, ait, nostra sit cura circa anima salu-
tem : & vt refranatis carnalibus lasciuiis verum possimus ex-
hibere ieiunium, à malis abstinentiam dico : hoc enim est ieiunium. Propterea namque ciborum ieiunium susceptum est, vt corpus ma-
carnis impetum coerceat, & equum nobis facilem reddat. Ieiun-
ceratur ie-
nantem iunius.

Ut affectus nantem omnium maximè decet iram reprimere, manifestum
 esse debet ie- nemq; docere & humanitatem, corq; contritum habere. ab-
 iunans. darum quoque cupiditatum eliminare cogitationes, ante ocu-
 Deus indefi insopitum illum habentem oculum, & inevitabile tribu-
 nenter cun- pecuniis esse superiorem, multam in eleemosynis largitatem
 etia intue- stendere, omnem ex corde nequitiam in proximum expellere. In
 tur. verum est ieiunium, sicut & Isa. ait c. 58. v. 5. ex persona Dei
 Quale ieiun- quens: Nunquid tale est ieiunium, quod elegi per diem affige-
 nium Deo animam suam? Nunquid contorquere quasi circumlappum
 acceptum. suum, & saccum, & cinerem sternere? Nunquid istud vocas
 ieiunium, & diem acceptabilem Domino? Nonne hoc est magis
 ieiunium quod elegi? Dissolve colligationes impietatum: &
 fasciculos deprimentes: dimitte eos qui confracti sunt liberum.
 & omne onus dirumpe. Frange esurienti panem tuum, & eg-
 nos, vagosq; induc in domum tuam. Cum videris nudum, opor-
 teum, & carnem tuam ne despexeris: tunc erumpet quasi manna
 lumen tuum, & sanitas tua citius orietur. Vidisti charissime,
 quale sit verum ieiunium? hoc exerceamus. Non secus
 multos temerè censeamus in hoc contineri ieiunium, si fuerit
 ad vesperam vsque permaneamus: non hoc est quod querimus
 sed ut ciborum abstinentia, à noxijs quoque continentiam con-
 protractum beamus, & circa spiritualium exercitationem multum impo-
 damus studium. Ieiunantem decet esse correptum, mitem, bono-
 lem, presentis vite despicientem gloriam. Sicut cibos aspernamur
 est, sic & inanem gloriam floccipendat oportet, & ad illam
 spiciat solum, qui corda scrutatur & renes, & multa cum sub-
 litate preces ad Dominum & confessiones emittat, siquidem
 Misericordia viribus per eleemosynam auxilium ferat. Quod autem
 egenos fa- iunanti eleemosynam suadeat S. Chrysost. communis
 cultatib. sub SS. Patrum sententia cōprobatur, qui consilium dant
 Ieiunans ieiun- ut q; nobis ē cibis subtrahimus, id liberaliter in pa-
 nio copula- peres erogemus. Ita S. August. in Psal. 42. sub finem. Frang
 da. esurienti panem tuum, audisti ab Isa. c. 58. noli putare ieiunium
 sufficere. Ieiunium te castigat, non alterum reficit. Fructus ho-
 runt angustia tua, si alteri praeiteris latitudinem. Ecce fructus
 ieiunij.

fi animam tuam. Cui dabis, quod tibi abstulisti: ubi pones, quod tibi denegasti? Quam multos pauperes saginare potest intermissum hodie prandium nostrum? Ita ieiuna, ut alio manducante prandisse te gaudeas, propter orationes, ut exaudiaris. Ibi [Isa 58. v. 9. iuxta 70.] enim ait. Adhuc loquente te dicam, ecce adsum, si fregeris ex animo esurienti panem, [noster textus habet, cum effuderis esurienti animam tuam:] quia plerumque fit à trislibus & murmurantibus, ut careant radio interpellantis, non ut reficiant viscera indigentis. Hilarem autem datorem diligit Deus, 2. Corin. 9. Si panem dederis tristici, & panem, & meritum perdidisti. Ergo ex animo fac: ut ille qui videt intus, adhuc loquente te dicat, ecce adsum. Docet id S. Aug. commentario suo in Psal. 42. ubi ait. Quam celeriter accipiuntur orationes bene operantium, & hac iustitia hominis in hac vita, ieiunium, elemosyna, oratio, Matth. 6. Vis orationem tuam volare ad Deum? Fac illi duas alas ieiunium & elemosynam. Quod postremis verbis monet S. Aug. ut nimirum deprecatio cum voluntaria inedia & beneficentia coniungatur, id ipsum & laudat S. Angelus Raphael, Tobia 12. v. 8. Bona est oratio cum ieiunio & elemosyna. Et S. Leo serm. 5. de ieiunio 10. mensis. Efficacissima pro peccatis deprecatio est, in elemosynis atque ieiuniis, & velociter ad diuitias conscendit aures talibus oratio eleuata suffragiis. Quoniam sicut scriptum est Prou. 1. anima sua benefacit vir misericors, & nihil vniuscuiusque tam proprium, quam quod impendit in proximum. Pars enim corporaliū facultatum, quæ indigentibus ministratur, in diuitias transit eternas: & illa opes de hac largitate pariuntur, quæ nullo vsu minui, nulla poterunt corruptione violari. Et sermon. 2. de ieiunio 10. mensis idem D. Leo: Quia non solo ieiunio, ait, animarum nostrarum salus acquiritur, ieiunium nostrum misericordiis pauperum suppleamus.

Ieiunio adiungenda deprecatio.